

stilling som et Forslag til en motiveret Dagsorden og vil behandle den som et saadant. Der vil derfor foreløbig kun være Tale om at beskæftige sig med denne Indstilling, saaledes at, saalænge vi ere ved dette Parti, ville vi ikke komme ind paa Lovforslagets enkelte Paragrafer eller overhovedet paa Enkeltheder. — Naar Indstillingen maatte blive bifaldet, saa er dermed Lovforslaget at anse som bortfaldet i Dieblikket, og Sagen endt. Skulde Indstillingen derimod ikke blive bifaldet, skulde vi efter den almindelige Regel strengt taget srag gaa til Behandlingen af de enkelte Paragrafer i Lovforslaget paa sædvanlig Maade. Dette finder jeg imidlertid mindre rigtigt, da vi i saa Tilfælde vilde komme til at saane Udvalgets Veiledning. Hvis derfor dette indtræffer, vil jeg anse det for rettest at foreslaa Thinget, at Sagen gaar tilbage til Udvalget, hvilket jeg ogsaa ved, stemmer med Udvalgets egen Opfattelse af Forholdet. — Altsaa for Dieblikket beskæftige vi os kun med Udvalgets Indstilling om, at Sagen ikke fremmes.

Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Bouge): Thinget vil af Udvalgets Betænkning se, at der har været en stor Meningsforskjel mellem dets Medlemmer, saaledes at man, efter at først forskellige Hindringer, navnlig ved forskellige Medlemmers Sygdom, vare hævede, maatte opgive Haabet om at komme til Enighed, i det Mindste i denne Samling. Da der nu desuden intet Haab er om, at denne Sag kan komme til Ende ogsaa i det andet Thing, hvilken jo er bleven bestyret ved den Forhandling, som der har fundet Sted igaar om det andet Lovforslag, med hvilket dette er sat i umiddelbar Forbindelse, idet dette Lovforslag først skulde træde i Kraft, naar Lovforslaget om Lønninger til Folkekirkens Embedsmænd var vedtaget, har Udvalget troet, at det var bedre under den store Meningsforskjel, som findes, at lade Sagen hvile, saaledes at de enkelte Medlemmer baade i Udvalget og her i Salen ikke bandt sig til en bestemt Opfattelse, men stode frie, naar den ærede Minister i en følgende Samling maatte forelægge Udkastet paany. Det er jo for saa vidt beklageligt, det skal jeg gjerne indrømme, at man ikke har kunnet komme til Enighed, men jeg haaber, at det høie Thing vil billige, at man under de foreliggende Omstændigheder er kommen til den Beslutning, ved hvilken Udvalget er standset. Jeg skal altsaa anbefale Vedtagelsen af denne Beslutning, saaledes som den høitærede Formand har ment, det var rigtigt, i Skikkelse af en motiveret Dagsorden.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Jeg antager, at den ærede Formand vil finde det i sin Orden, at jeg, omtaler Betænkningen og altsaa Motiveringen

til det endelige Forslag, hvorefter Udvalget har forenet sig. For det Første er det da bemærket i Betænkningen, at nogle af Udvalgets Medlemmer nære den Anskuelse, at det vilde være heldigt at vente med Reformer af denne Natur, indtil Grundlovens § 75 var stiftet Fyldest, eller dog i ethvert Tilfælde indtil man havde Menighedsraad eller Menighedsudvalg. Jeg skal gjerne indrømme, at Sagens Udspørelse vilde være lettere, hvis noget Saadant var tilstede, men jeg maa dog tilstaa, at jeg betragter denne Indvending som ensbetydende med at skyde Sagen ud i en aldeles ubestemt Fremtid, og jeg havde heller ikke ventet denne Indvendingens Fremkomst nu, efterat vi i flere Samlinger efter hverandre have behandlet et andet Lovforslag om Menighedernes Deltagelse i Valget af deres Præster, uden at der, saa vidt jeg erindrer, er fremkommet en Indsigelse af denne Beskaffenhed. — Dernæst kommer der paa 2den Spalte en Indsigelse mod Lovforslaget af nogle andre Medlemmer. — Spør det er, kan jeg ikke se af Betænkningen, og desuden jeg skulde begaa en Feiltagelse ved at tillægge nogle Medlemmer Anskuelser, der mulig tilhøre Andre, maa jeg bede dette undskyldt dermed, at det ikke har været mig muligt med Klarhed at finde Rede i, hvorledes Medlemmerne have grupperet sig, fordi Navnene mangle. Andre Medlemmer finde altsaa, at den Deltagelse i Valget af Præster, som her foreslaas givet, er endog overmaade knapt tilmaalt; de udvikle nærmere, at det ikke er sandsynligt, at der blandt de 3 Indstillede vil findes Nogen, som falder i Menighedens Smag, — det er det Udtryk, der er brugt — og at derfor Netten kun er lidet veerd. Dette maa bringe mig til at omtale, hvorledes jeg betragter den Valgret, som er foreslaaet, og navnlig i Sammenligning med, hvad der tidligere er foreslaaet. Tidligere er man bleven staaende ved at fremlægge et Antal Ansøgninger med de dertil sig sluttende Anbefalinger. Deltagelsen i Præstevalget skal altsaa derefter bero paa, at man gennemlæser disse Ansøgninger og de Anbefalinger, som slutte sig dertil, og den Mening, man kommer til at danne sig, beror paa Vedkommendes Evne til at læse Ansøgningerne og Anbefalingerne. Jeg kan give den Forsikring, at det er en meget vanskeligt Sag, naar det skal gjøres til Gavn, og jeg er derfor stærkt i Tvivl, om de ærede Menighedsmedlemmer ville faae større Sikkerhed for at finde en Præst „efter deres Smag“, dersom de skulle komme dertil ved at læse Ansøgningerne fremfor ved en personlig Fremstilling af Manden for dem. Jeg holder ubetinget paa det Sidste. — Det siges dernæst i Betænkningen, at et Flertal anerkender, at, naar Alle skulle kaldes til Deltagelse i Præstevalget, saa maa der gives visse Tilfærdigheder, saa maa der gives visse Indskrænkninger, for at Misbrug ikke skulde kunne finde Sted. Deri er jeg fuldstændig enig med det Flertal, som udtaler dette, men saa